

कर्ममयीयज्ञयुद्धादिकर्मरूपसाधनप्रधानासिद्धिः पितृमातृमयीयोः पितापृथिवीमातेति श्रुतेः परलोकइहलोकफलप्रधाना सात्व्याप्राप्तैव चकार एव शब्दार्थः तपसा देवताध्यानजपादिनायासिद्धिस्तां ॥ ८३ ॥
 अनुग्रहात्तपसइति शेषः ॥ ८४ ॥ इत्यारण्यके प० नै० भा० द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ शौनकेनेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ धर्मेण योगमयेन न तु कर्मणा ॥ ४ ॥ सूर्याराधनं विवक्षुः सूर्यस्य सा
 वस्त्र्यं तावद्दहप्ररोचनार्थं सविता प्रसविता उत्पादकः परमात्मेत्यर्थः ॥ ५ ॥ तेजो रसान्जलानि उद्धृत्य आदाय महीं निविशते त्वोष्मणामहीं वासयति ॥ ६ ॥ ओषधीपतिश्चंद्रः दिवस्तेजः अंतरिक्षगतं मेघा

पितृमातृमयीसिद्धिः प्राप्ता कर्ममयी च ते ॥ तपसा सिद्धिं न विच्छेद्विजानां भरणाय वै ॥ ८३ ॥ सिद्धा हि यद्यदिच्छंति कुर्वते तदनुग्रहात् ॥ तस्मात्तपः समास्थाय
 कुरुष्व आत्ममनोरथं ॥ ८४ ॥ इ० म० भा० आरण्यके प० अ० प० पांडवानां प्रव्रजने द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच शौनकेनै
 व मुक्तस्तुकुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ पुरोहितमुपागम्य भ्रातृमध्ये ब्रवीद्विदं ॥ १ ॥ प्रस्थितं मानुषांतीमे ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ न चास्मि पोषणेशक्तो बहुदुःखसमन्वि
 तः ॥ २ ॥ परित्यक्तुं न शक्तोऽस्मि दानशक्तिश्च नास्ति मे ॥ कथमत्र मया कार्यं तद्ब्रूहि भगवन्मम ॥ ३ ॥ वैशंपायन उवाच मुहूर्तमिव सध्यात्वा धर्मेणा
 न्विष्यतां गतिं ॥ युधिष्ठिरमुवाचे दं धौम्यो धर्मभृतां वरः ॥ ४ ॥ धौम्य उवाच पुरा सृष्टानि भूतानि पीड्यंते क्षुधया भृशं ॥ ततो नुकंपयाते पांसां सविता स्वपिता
 यथा ॥ ५ ॥ गत्वोत्तरायणं तेजो रसान्जलानि उद्धृत्य रश्मिभिः ॥ दक्षिणायनमावृत्तो महीं निविशते रविः ॥ ६ ॥ क्षेत्रभूते ततस्तस्मिन् ओषधीरोषधीपतिः ॥ दिवस्तेजः स
 षधारणं ॥ पितैष सर्वभूतानां तस्मात्तं शरणं व्रज ॥ ७ ॥ राजानो हि महात्मानो योनि कर्मविशो धिताः ॥ उद्धरंति प्रजाः सर्वास्तप आस्थाय पुष्कलं ॥ १० ॥ भीमे
 न कार्तवीर्येण वै न्येन नद्रूपेण च ॥ तपो योग समाधिस्थैरुद्धृता त्वापदः प्रजाः ॥ ११ ॥ तथा त्वमपि धर्मात्मनः कर्मणा च विशो धितः ॥ तप आस्थाय धर्मेण द्विजाती
 न्भर भारत ॥ १२ ॥ जनमेजय उवाच कथं कुरुणा मृषभः स तुराजा युधिष्ठिरः ॥ विप्रार्थं माराधितवान् सूर्यमद्भुतदर्शनं ॥ १३ ॥

कारेण परिणतं तेजः उद्धृत्य मेघानुद्गाह्येत्यर्थः जनयामास तद्भुत्वेन वारिणा ओषधीः ॥ ७ ॥ स्वयोनौ बीजे निर्गते अंकुरादिरूपेण निष्पन्ने सति रविरेव ओषधीरूपो भवति तदन्तं ताभ्य ओषधीभ्यो न्यं अदमीयं धान्यं
 तच्च पुनर्जलोष्मयो मादंकुरादिक्रमेण धान्ययो निरिति रविरेवान्नं अन्नं योनित्वात् अन्ने तु यदा दर्शं चंद्रे स्वयोनौ सूर्य एकतां गच्छति तदा चंद्रतेजो भिरमृतमयैर्निषिक्तो भवति ततश्चंद्ररूपेण बहिर्निर्गत्य ओषधीराप्याय
 तितेनान्नं भवतीत्याहुः ॥ ८ ॥ १ ॥ १० ॥ तपो योगः व्रतस्वीकारः तत्पूर्वकः समाधिर्ध्यानं तस्थैः तन्निष्ठैः ॥ ११ ॥ धर्मेण ध्यानेन ॥ १२ ॥ १३ ॥